

65 LET ZAVODA ZA SLEPO IN SLABOVIDNO MLADINO

Hura, imamo novo telovadnico!

S tem veseljem vzklikom so gojenci Zavoda za slepo in slabovidno mladino, ki letos obeležuje 65-letnico ustanovitve, pričeli kulturni program ob slovesnosti odprtja nove, sodobne in tako težko pričakovane telovadnice. Z veliko mero skrbnosti, prizadevnosti, z radoživostjo mladosti in veselja so brezhibno izvedli pod vodstvom svojih mentorjev, zahteven program s katerim so predstavili svoje znanje in spretnosti.

Pravzaprav so uspeli predstaviti sadove dela prizadevnih delavcev in strokovnjakov tega zavoda, ki je v vsem svojem obdobju delovanja med tovrstnimi organizacijami v Jugoslaviji najbolj sistematično uveljavljal dejavnost na področju samourejanja slepih in slabovidnih učencev.

V tem šolskem letu je v zavodu 90 otrok. Od tega 12 predšolskih po enoti za pomoč pa je bilo obravnavanih še nadaljnih 143 otrok. Velja pripomniti, da je v šolskem letu 1976/77 zavod organiziral vzgojno izobraževalni proces na principu celodnevne osnovne šole. V zadnjem obdobju pa je zavod uvedel kabinetni pouk ter pouk orientacije in mobilnosti za slepe. Še to, zavod uporablja pri pouku in vzgoji sodobna avdiovizualna sredstva in tehnične pripomočke in posebej prilagojena učila. V zavodu delujejo aktivno mladinska in pionirska organizacija ter mnoge interesne dejavnosti, izdajajo pa tudi svoje glasilo Naša misel, pionirji in mladinci pa sodelujejo v vseh akcijah ZPM, Pionirskega lista in drugih.

In čeprav je življenje teh mladih ljudi ob skrbi pedagogov v veliki meri izpolnjeno, so bili vsa ta leta prikrajšani za organizirane oblike telesne

vzgoje. Prostorov, ki bi služili potrebam telesne vzgoje ter rekreacije – zavod ni imel. Odločili so se, da z nadgradnjo obstoječega objekta pristopijo k izgradnji rekreacijskega prostora. Tako je IBE izdelal leta 1979 projekt, zaradi težav za pridobitev lokacijskega dovoljenja pa so z gradnjo pričeli šele leta 1982. Sredstva v višini 19,3 milijone dinarjev so z izjemo sredstev Jugoslovanske loterije v višini 6,5 milijonov dinarjev, zagotovili sami.

Moderna, sodobna telovadnica je nared, 17. maja so jo v navzočnosti številnih gostov med katerimi je bila tudi Lidija šentjure, gojencev in delavcev zavoda slovesno predali svojemu namenu. Predsednik pokroviteljskega odbora zavoda Franc Krumberger je med drugim dejal:

»Menim, da mi na tem mestu ni potrebno posebej poudarjati zdravstvenega vidika telesne vzgoje in posebnega pomena, ki ga ima ta za slepo in slabovidno mladino in kaj pomeni rekreacijski prostor za vse, ki so posebno v slabem vremenu ves dan vpeti med štiri stene.

Pri gradnji telovadnice ni šlo vse po načrtu, niti po časovnem niti po finančnem planu. Vendar je bila vztrajnost in upornost odgovornih delavcev zavoda tolikšna, da so bile vse težave premagane, ne pa pozabljene. Posebej je potrebno poudariti, da so bila za izgradnjo telovadnice vložena tudi lastna sredstva zavoda, kar je vsekakor obvezovalo tudi druge dejavnike, da so z večjo prizadevnostjo pomagali zavodu pri zbiranju finančnih sredstev. Kolikšne so bile težave ob pripravah na gradnjo in v teku gradnje, vedo najbolje tisti, ki

so nosili največjo težo odgovornosti. Njim gre tudi glavna pohvala in zahvala.

Objekt, ki ga z današnjim dnevom dajemo tudi uradno v uporabo, bo lahko občasno služil tudi izven športnim dejavnostim. S tem objektom pa še niso izpolnjeni vsi načrti iz srednjeročnega plana. Postopoma bo potrebno urediti tudi igrišča na prostem in bazen, s čemer bo dana možnost za celovito telesnovzgojno delo. Med naslednjimi prioritarnimi nalogami je tudi ureditev deškega in deklškega doma, kar je posebno pomembno iz vidika varnosti in funkcionalnosti obstoječih prostorov.

Čeprav trenutni ekonomski položaj v državi ne dopušča velikih podvigov, bo potrebno nadaljevati z začetim delom. Trajalo bo malo več časa, v končni uspeh pa ne smemo dvomiti!»

Direktor Franc Rožanec pa je nato v svojem govoru izpostavil 65 letno pot zavoda, se zahvalil vsem, ki so omogočili izgradnjo tega rekreacijskega prostora in še posebej poudaril pomembnost enakopravnega uveljavljanja slepih in slabovidnih v naši družbi. »Prav enakopravno udejstvovanje le-teh na področjih vseh družbenih dejavnosti pomeni tisto tiho srečo in spoznanje, da si sprejet od soljudi s katerimi živiš«.

»Edina tema, ki obstaja je neznanje«. K tej misli W. Shakespeara – napisava v Zavodu – lahko pripišemo le to, da svetloba, ki je bila pred 65 leti prizgana tu, žari in bo sijala še naprej.

I. DOMITROVIČ

OD ŠOTOROV DO IKOR HIŠIC

Tisočak k tisočaku – prijetnejši Pacug

Mladinsko letovišče Pacug je že zaživelo z vso svojo (pred)poletno razigranostjo. Prvi letošnji mladi letoviščarji pa prav gotovo ne vedo, da so pričeli dvajseto sezono, saj smo takratni Portorož 349, kupili 1964. leta od Gasilske zveze Slovenije. Prvo leto je bila v letovišču enonadstropna stavba, v kateri so bile kuhinja, bolniška soba, soba za predšolske otroke, jedilnica in sanitarije. Takrat so 21 dni trajajoče izmene preživljali otroci in vodniki pod šotori in v »weekend« hišicah.

Toliko o izgledu Pacuga 1964. leta.

Na akciji 19. in 20. maja smo dali dvajsetletnemu letovišču znatno lepšo podobo in mu utrnili nekaj izboljšav, ki bodo pomagale kratkočasiti okrog dva tisoč mladih preživljalcev prostega časa na njegovih terasah in na plaži.

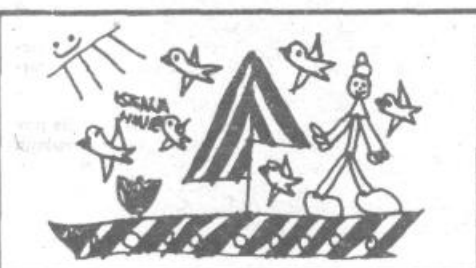
Z denarno pomočjo delovne organizacije PLUTAL in Obrtnega združenja Ljubljana Vič-Rudnik so že na prejšnjih akcijah polepšali notranjost in zunanost nekaterih hišic. Jože Kožar pa je poskrbel, da bo ozvočenje manj »žviciralo« kuharice in ponudilo ob pravem času in na pravem mestu glasbo in željeni program.

Ker nas je bilo 19. in 20. maja premalo na delovni akciji (pogrešali smo predvsem tri izredno pridne »komunalce«), nismo zmogli odpraviti zunanjih lepotnih napak v naselju, smo pa v njegove hišice prinesli toliko svežine in novosti, da bodo redni obiskovalci Pacuga prav gotovo presenečeni obstali na vhodih hišic in si dejali: »O, končno so uredili tudi to. Bravo!«

S. J.

S panoramskim posnetkom ni mogoče zajeti celotnega letovišča v Pacugu. S ceste Strujan – Beli križ se ponudi takšen pogled na njegov osrednji del. Šele ob prihodu med hišice in vstopu vanje pa je mogoče videti mikavneje opremljene bivalne prostore

akcija za pacug – račun za izgradnjo pacuga – 501-01-678-51542

Dinar za Pacug

Odstopljivi avtorski honorarji	
NAJZER RAJKO	492,50 din
PETERLIN RAJKO	246,50 din
VINTAR MARTA	443,00 din
KOVAČ NATAŠA	443,00 din
ZVEGLIČ RUDI	443,00 din
VINTER MARTA	443,00 din
KOVAČ NATAŠA	295,50 din
NAJZER RAJKO	394,00 din

ZVEZA PRIJATELJEV MLADINE

Počitniško varstvo

Tako, kot med zimskimi počitnicami, bo tudi v poletnem času organizirano počitniško varstvo šoloobveznih otrok do vključno petega razreda osnovne šole.

Kot so pokazale dosedanje izkušnje, so bili starši in predvsem otroci s takšnim načinom preživljanja počitnic zadovoljni. Čim boljše in pestrejšje dni jim bodo zagotovili učitelji ljubljanskih osnovnih šol, di-

jakinje Srednje pedagoške šole in člani kluba vzgojiteljev pri občinskih ZPM Ljubljane. Pri pripravi samih programov dejavnosti pa bodo sodelovali tudi otroci sami.

Med zimskimi počitnicami je bila cena enega dne tako preživetih počitnic, vključno s kosilom, raznimi vstopninami in prevozi, 120 dinarjev in kot kaže, cena med poletnimi počitnicami ne bo bistveno višja.

Varstvo bo organizirano vse delovne dni razen sobote od 25. junija do 31. avgusta od šeste do šestnajste ure.

O podrobnostih počitniškega varstva otrok bomo več poročali v naslednji številki.

OSNOVNA ŠOLA VLADO MIKLAVC VRHOVCI

Gostiteljica beograjskih pionirjev

Na povabilo Mestne zveze prijateljev mladine Ljubljana so na letošnjem pohodu po poteh partizanske Ljubljane sodelovale tudi delegacije pionirjev glavnih mest republik in pokrajin ter pobratene Reke in Lajkovca.

Gostitelji – ljubljanski pionirji in njihovi mentorji so jih z velikim veseljem pričakali na ljubljanski železniški postaji že v četrtek, 10. maja in jih najprej odpeljali v osnovne šole, nato pa na svoje domove.

Osnovna šola Vlado Miklavc Vrhovci je bila tokrat gostiteljica beograjskih pionirjev-učencev 6. razreda osnovne šole Žarko Zrenjanin. Vsem pionirjem, ki bi želeli sprejeti svoje drage goste, ni bilo mogoče ustreči, saj je bilo teh »srežnežev« lahko samo deset.

Drugi dan, v petek, 11. maja zjutraj so se beograjski pionirji v šoli predstavili s kratkim glasbenim programom, nato pa so skupaj s svojimi gostitelji odšli na ogled mesta Ljubljane po programu, ki ga je pripravil zgodovinski krožek osnovne šole. Zaradi slabega vremena se na grad žal niso povzpeli. Popoldne so sodelovali na Veliki likovni

uri v Festivalni dvorani, katero sta organizirala Pionirski dom – Center za kulturo mladih in Mestna zveza prijateljev mladine Ljubljane.

V soboto 12. maja so skupaj odšli na pohod po poteh partizanske Ljubljane in prisostvovali centralni proslavi Dneva osvoboditve. Nato so se zbrali na Plečnikovem trgu, kjer so pionirji-gostje sodelovali s svojim programom na prireditvi za otroke.

Šola, pionirji in njihovi starši so se izredno potrudili in svojim gostom nudili vse za dobro počutje v naši Ljubljani.

Nastale so prijateljske vezi, ki se bodo nadaljevale še dolgo. To potrjuje tudi slovo učencev in mentorja osnovne šole Žarko Zrenjanin od svojih gostiteljev, saj se je tedaj utrnila prenekatera solza.

»S toplino, neposrednostjo, iskrenostjo in resnično skrbjo pravih staršev sta ustvarili pogoje za prijetna doživljanja tako gostov, kot vaših otrok ter na ta način prispevali k zblizovanju mladih iz raznih krajev naše širše domovine...« so zapisali na osnovni šoli Vlado Miklavc Vrhovci v zahvalo staršem.

MARA VRHOVEC